

U OVOM BROJU:**LEKCIJE IZ
BOŽIĆNE PRIČE***David R. Reid***MALAHIJA***Tim Hadli***MARKETING PREVARE***Moris Roberts***NOVA TOLERANCIJA***K. Ham i J. McDowell***KONAČNI SUKOB***Frenk i Ida Me Hemond***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko i Jelena Dir**Ante Miliša***Tekstove priložili:***Ivan Božer*

"Verujem da živimo u poslednjim danima, poslednjim danima milosti. Sud nas čeka, sud ili probuđenje, milosrđe ili gnev Božji. Ne želimo li milosrđe, moraćemo prihvatiti sud. Ništa osim probuđenja nas ne može spasiti. To je istina za svakog pojedinca. A to je istina i za Crkvu, i za našu zemlju.

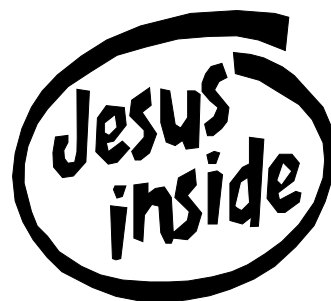
Danas stojimo na raskršću. Ako Bog ne pošalje probuđenje, možda će morati poslati sud. Od nas zavisi hoće li to biti sud ili probuđenje. Možemo postati obični propovednici Evanđelja ili se možemo uhvatiti za rogove oltara i ne dati Bogu mira dok se još jednom ne pokaže u moćnoj sili probuđenja." (Oswald J. Smith)

Dragi naši čitaoci,

na početku ovog broja vas pozdravljamo za ovim Osvaldovim rečima. Rečima koje zvone na probuđenje duha. Na život, stvaran život, ne na imitaciju života. Na stvarnu duboku duhovnost, a ne na "obličje pobožnosti".

"Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože moj!
Prosvetli oči moje da ne zaspim na smrt."
(Ps. 13:3 RDK)

Vaša, SIONSKA TRUBA.

www.siont.net

LEKCIJE IZ BOŽIĆNE PRIČE

David R. Reid

Bog je izabrao da najbolju vest ikad objavljenu u istoriji sveta, najpre objavi običnim ljudima.

"I reče im anđeo: "Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost koja će biti svemu narodu. Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovom. I eto vam znaka: Naći ćete dete povito gde leži u jaslama." (Luka 2:10-12)

Božićna priča, zapisana u drugoj glavi Lukinog evanđelja, toliko je postala sastavni deo naše kulture i tradicije da ponekad zaboravimo da je to u stvari iz Svetog Pisma. Kada čujemo da se poznate reči često čitaju tokom sezone praznika, naši umovi zamišljaju stvari poput scena rođenja, Božićne parade i programe. No, druga glava Lukinog evanđelja nije samo priča iz Božićnog vremena; to je Biblija. I kao Božja Reč, ima nam šta reći svaki dan u godini. Hajde da iz izveštaja o Gospodnjem rođenju pogledamo u neke lekcije koje vrede tokom cele godine.

Lekcija ambijenta

Prva lekcija je lekcija ambijenta. Isusovo se rođenje dogodilo u vreme kada je Rimsko carstvo bilo pod kontrolom takozvanog civilizovanog sveta. Kao vrhovni vladar, Car Avgust (Luka 2:1) je vladao svetom svojom gvozdenom rukom. On je izdao proglas da se treba napraviti popis stanovništva i tako je sve u carstvu prisilio da mu se pokore. Koja moć! Koji autoritet! Ljudskom oku je sigurno izgledalo da je Car donosio sve odluke.

No, ko je stvarno kontrolisao celu situaciju? Da li je to stvarno bio Car? Nema šanse! Biblija ne ostavlja nimalo sumnje da je Bog bio taj koji je suvereno vladao svetskim događajima toga vremena kako bi pripremio pozornicu za rođenje Spasitelja čovečanstva. Moćni je Car bio samo marioneta u rukama svemogućega Boga (Priče 21:1).

Jedan od starozavetnih proroka predvideo je da će se Mesija roditi u Vitlejemu judejskom (Mihej 5:2). No, Vitlejem je bio samo jedan mali, nevažni gradić, a Marija je živela severnije u galilejskom gradu Nazaretu (Luka 2:4). U stanju

u kakvom je bila, Mariji je putovanje od gotovo 160 kilometara po teškim, neravnim putevima izgledalo teško izvodljivo, gotovo nemoguće. No, Bog je pokrenuo Cara i svet kako bi se to desilo i Mesija je rođen na vreme, prema rasporedu i u Vitlejemu.

Lekcija tadašnjeg ambijenta sigurno se može primeniti i na današnje vreme. Bog još uvek ima kontrolu nad situacijom u svetu. Možda izgleda da svetski vladari i političke vođe donose sve važne odluke, no Bog je još uvek na svom prestolju i ima konačnu kontrolu. Njegov plan pripreme svetske scene za povratak Isusa Hrista se realizuje taman prema rasporedu.

A njegov plan za živote nas kao pojedinaca, takođe, se realizuje u skladu sa Njegovom namerom za svakoga ponaosob. Možda ne možemo u potpunosti razumeti Božje bavljenje nama, kao što Marija i Josif nisu razumeli zašto je Bog dopustio da im se događaju "nevolje". Razmišljaj o znaku povezanom sa ovim rođenjem u odnosu na ogovarajuće prijatelje i rodbinu. Razmišljaj o situaciji u kojoj "za njih nije bilo mesta u gostionici" (Luka 2:7) u vreme Marijinih trudova. Razmišljaj o traumi bega noću u Egipat zbog Herodovog plana da pobije sve bebe u Vitlejemu (Matej 2:13-16).

Isto kao šta je u to vreme Bog činio nešto čudesno u životima Marije i Josifa kroz ove iskušavajuće okolnosti, On isto tako kontroliše situaciju u našim životima danas. I nasuprot nevoljama, možemo biti uvereni da je sve šta se događa usmereno ka našem konačnom blagoslovu (Rimljanima 8:28-29). Važno je zapaziti da ne postoji nigde zabeleženo da su se Josif ili Marija ikada žalili ili suprostavili Božjim putevima. Ponizno su se predali Božjoj kontroli sa svim svojim okolnostima. Može li se isto reći i za nas?

Lekcija od pastira

Nekoliko lekcija takođe možemo naučiti od pastira iz Lukinog izveštaja. Seti se da pastiri u to vreme nisu baš bili na vrhu društvene lestvice. Zapravo, bili su na jednoj od niže rangiranih stepenica društvene lestvice. Danas takve ljude nazivamo "običan narod". Ali, Bog je izabrao da najveće vesti čitave istorije prvo obznani običnim ljudima. Dobre vesti o Spasitelju čitavog čovečanstva nisu bile objavljene caru Avgustu, niti "bogatim i slavnim" ljudima u Rimu.

Ni verske vođe Jevreja takođe nisu bili prvi koji su čuli dobre vesti, iako se Božji glas preko proroka i anđela nije čuo gotovo 400 godina. Bog je izabrao da najveću objavu svih vremena objavi jednostavnim pastirima koji su u noći čuvali svoje ovce. Božja ocena "važnih ljudi" ovog vremena je značajno drukčija od ljudske.

Bog još uvek donosi dobre vesti običnim ljudima. Spasenje se ne nudi samo intelektualcima ili društvenoj eliti. Dobra vest je za svakoga, jer Bogu je stalo do svakoga: "...Gospod... neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje." (2. Petrova 3:9). Može li se isto reći i za nas? Većina nas mora priznati da često zanemarujemo ili se opiremo podeliti Hrista sa onima koji su odbačeni iz društva i sa drugim "običnim narodom" koji na prvi pogled ne izgledaju sasvim normalno. Nemojmo nikad zaboraviti da je Bog najbolje vesti najpre obznanio pastirima.

Još lekcija od pastira

Neke druge lekcije od pastira nalazimo u njihovoj reakciji na dobru vest. Pastiri nisu posumnjali u Božju poruku, niti su kasnili sa svojom reakcijom na nju. Rekli su: "Poći ćemo tamo u Vitlejem i videćemo, što se je dogodilo... Otiđoše brzo tamo i nađoše..." (Luka 2:15-16 Šarić). Nije začudo što je njihova vera bila nagrađena. Oni koji danas sumnjaju u Božju reč moraju naučiti ovu lekciju od pastira. Moguće je da zbog ovoga naša vera danas izgleda bez radosti? (Jovan 15:11). Primećujete li da pastiri nisu samo verovali u ono šta je Bog rekao, već su i delovali po Božjoj reči.

Koliko često danas hrišćani zastanu na ovoj fazi delovanja po veri. Ne, oni ni jednog trena neće posumnjati u Bibliju, no propuštaju da deluju po onome šta ona kaže. Uzmite na primer reči našeg Gospoda u Mateju 6:25-34. Tamo nam se kaže da se ničega ne bojimo, jer će se Bog pobrinuti za sve neophodne stvari u našim životima, ako Mu samo verujemo i dajemo Mu čast. Verujemo li ovim stihovima? Naravno! Zašto smo onda sve vreme tako napeti u vezi sa svim? Zato što u suštini ne delujemo po Božjoj Reči. Pastiri nas mogu mnogo toga naučiti o delovanju po veri.

Luka 2:20 nam pokazuje jednu drugu reakciju pastira na dobru vest. Nakon šta su je čuli, vratili su se svojim kućama, svojim porodicama i svojim ovcama. Iako su videli Spasitelja i

iskusili veliku radost koju su anđeli bili predvideli (2:10), vratili su se svojim odgovornostima kao muževi, očevi i pastiri. Razlika je bila samo u tome što su se vratili svojim odgovornostima hvaleći i slaveći Boga (2:20). Kakvi su samo svedoci bili u svojim domovima, zajednicama i na radnim mestima!

Neki hrišćani misle da kad postanu vernici ili kad dožive iskustvo "osvajanja vrhunca planine" sa Gospodom, da se sve mora dramatično i drastično promeniti. Odmah se žele ispisati iz škole, ili dati otkaz na svom sekularnom poslu te za sobom ostaviti svoje zemaljske obaveze i odgovornosti, kako bi mogli slobodno služiti i hvaliti Gospoda! Takvo je razmišljanje zasigurno nebiblijsko! Opredeljenost za Hrista treba za rezultat da ima da postanemo bolji studenti i radnici, odgovorniji supružnici, roditelji i članovi zajednice.

Više ne odugovlačimo sa našim zadacima i obavezama! Naše kredite otplaćujemo redovno! Na vreme dolazimo na određeno mesto dogovora! Istina je da će nas Gospod možda usmeriti ka novim područjima odgovornosti kako se, rastući u Njemu, naši prioriteti budu menjali. No, ne hvalimo i slavimo Boga okrećući leđa sadašnjim odgovornostima. Poput pastira, hvalimo Ga i slavimo vraćajući se istim odgovornostima, ali kao ljudi koji su promenjeni zauvek.

Lekcije znaka

Konačno, imamo i lekciju znaka. Znak da je Bog posetio svoj narod i da je Spasitelj došao - da je bio samo mala beba, odeven u komadiće odeće i položen u jasle. Kako jedinstveno! Zašto ne gromovi i munje? Zašto ne veliki zemljotres? Zašto ne natpisi na nebu? Zašto ne makar oreol oko bebine glave? Zato što je znak sam za sebe, taj znak novorođenog deteta, prikazao dobru vest - da je Bog postao čovek! Večni Božji sin, taj što je stvorio vasionu, u potpunosti se odrekao svih spoljašnjih manifestacija slave i veličanstvenosti, postao čovekom rodivši se kao ljudska beba.

Iz najveće rajske slave do najnižih uslova na zemlji - zamotan kao seljačka beba u komadiće odeće i položen u jasle iz kojih jedu životinje; to je znak koji je ne samo dokazao autentičnost Božje poruke, već je potvrdio dubinu i širinu Božje ljubavi za čovečanstvo. Takođe, znamo da se poniznost, koju je naš Gospod preuzeo

na sebe, nije zaustavila na jaslama. Kako bi okajao naše grehe, ponizio se sve do smrti u krajnjoj nemilosti na rimskome krstu - najviši dokaz Božje ljubavi za tebe i mene (Filipljanima 2:5-8).

Znak za danas

Koji je to znak koji Bog daje danas kako bi dokazao autentičnost svoje poruke dobre vesti i kako bi dokazao svoju neprestanu ljubav za ljude? To nije niti fantastično prikazivanje na nebesima, niti veliko čudo na zemlji. Današnji je znak sličan znaku onog vremena - život Gospoda Isusa predstavljen u običnom, svakidašnjem okruženju. Hrist živi u svakom hrišćaninu, neovisno od toga gde smo. Naša tela su poput komadića odeće. Što postanemo skromniji i ponizniji, to će više život i ljubav našeg Spasitelja biti vidljiviji u nama (2. Korinćanima 4:7-11). Ovo je put koji je Bog izabrao da dopusti svom Sinu da bude viđen od strane sveta. Je li naš život znak koji dokazuje autentičnost Božje ljubavi? ◀

Izvor: Grace & Truth Magazine, Dec. 1999. Preveo: Ante Miliša.

MALAHIJA

Tim Hadli

Malahijinih sedam lekcija za danas

Postoji li ijedno područje u našem životu u kom Gospodu dajemo ostatke?

"Previše licemera!" plakao je, dok sam govorio na misiji izbavljenja. "Bog želi stvarnost!", nastavio je. "Ne trebaju mu foliranti!" Ne znam koji su bili motivi ovog čoveka da sa mnom podeli ovakvo svoje mišljenje, no bio je potpuno u pravu! Bog želi stvarnost u našoj ljubavi za Njega, dok Ga slavimo, dok Mu služimo. Božja želja za Njegov narod bilo koje generacije jeste da Mu odaje čast, svojim životima u svemu što radi i govori! Ovo je kratak sažetak Malahijeve poruke.

Malahija je bio poslednji prorok koji je govorio sve do Jovana Krstitelja, a Jovan se pojavio u

jevanđeljima 400 godina kasnije. Ne znamo mnogo o Malahiji, čije ime u stvari znači "Moj glasnik", ali poslednja knjiga Starog zaveta nosi upravo njegovo ime. Njegovi savremenici su bili Agej i Zaharija, moguće čak i Nemija. Sva tri proroka opisali su nisko duhovno stanje Božjeg naroda. Nije nam kazano odakle je Malahija bio, niti kad ga je Bog pozvao u službu, no njegova je poruka bila jasna i tako potrebna Božjem narodu. Ni mi se danas nimalo ne razlikujemo! U stvari, i danas imamo mnogo stanja iz Malahijinog vremena. Iz njegove poruke možemo naučiti sedam važnih lekcija, koje će nam pomoći da budemo živi za Boga, u ovom našem vremenu.

1. Seti se Božje ljubavi

Malahijina poruka počinje upravo tamo gdje počinje svaki odlazak od Boga - u srcu. Narod Judeje je izgubio poštovanje za Božju ljubav, koju je Bog gajio prema njima. Mojsije im je rekao: "*Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svom, tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji... što vas Gospod ljubi.*" (5. Mojsijeva 7:6-8). A Jeremija im je poručivao: "*Ljubim te ljubavlju večnom*" (Jeremija 31:3). Bog je pokazao svoju ljubav koju ima za njih, dajući im prednost pred Ezavovim potomcima i pomažući im da se vrate i izgrade opustošenu zemlju i dozvolivši im da vide Njegovu veličinu pokazanu nad drugima i izvan granica Izraela (Malahija 1:2-5). I pored svega, oni su još uvek pitali: Bože, "*u čemu nas ljubiš*"?

Ni mi danas nismo drugačiji. I naša srca lako mogu postati neosetljiva za Njegovu ljubav prema nama, i zaboravljamo da "*U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da On pokaza ljubav k nama, i posla Sina svog da očisti grehe naše.*" (1. Jovanova 4:10). Počnemo li gubiti iz vida Njegovu veliku ljubav koju on ima za nas, druge će nas stvari polako početi privlačiti. Upravo to se dogodilo crkvi u Efesu - ostavili su svoju prvu ljubav (Otkrivenje 2:4). Dozvolili su da se toliko drugih stvari uvuče u njihove živote i stane između njih i Boga, i tako izgube svoju privrženost prema Hristu. To se upravo desilo Izraelcima u Malahijinim danima. Tražeći materijalne blagoslove kao dokaz Božje ljubavi, postali su slepi za sve šta je On učinio. Kao hrišćani, moramo neprekidno dopuštati Božjoj reči i Njegovoj ljubavi, koju on ima za nas, da neprestano osvežava i natapa naša srca.

2. Poštuj Boga

Zbog toga što su izgubili iz vida Božju ljubav, počeli su zaboravljati i Božju veličinu, i prezirati Njegovo ime. Stihovi iz Malahije 1:6-2:9 upućeni su sveštenicima koji je trebalo da podučavaju narod da treba dati čast, tj. uzdizati Božji karakter i Njegov ugled. Umesto toga, oni su te stvari smatrali malo vrednima - običnima. Treba nam biti jasno da Božje ime sadrži u sebi sve ono što On jeste - Njegove osobine, božanstvo i veličanstvo. Malahija je upotrebio frazu "Moje ime" najmanje osam puta kako bi ubedio sveštenike da su oni zanemarivali te stvari. Kad su pitali: *"U čem preziremo ime Tvoje?"* Malahija im je odgovorio na dva načina.

1) Prvo, ovi sveštenici su Gospodu davali ono što mi nazivamo "ostacima" (Malahija 1:6-14). Žrtvovali su bolesne i hrome životinje koje ne bi na poklon dali ni svom starešini. Međutim, oni su se usudili da ih donose pred Gospoda? No pre nego što budemo prestrogi prema njima, hajde da preispitamo naše vlastite živote. Postoje li područja u našim životima gde i mi Gospodu dajemo ostatke - ono što nam ne treba? Ponašamo li se i mi tako kao da Njegovo ime ima malu vrednost? Lako je dati Mu nedelju i možda jedno veće tokom sedmice, no On želi od nas da budemo žive žrtve, sveti i Njemu prihvatljivi, svaki dan našega života i svim stvarima koje posedujemo (Rimljanima 12:1). Veoma je lako je zaboraviti da bi svaka oblast našeg života trebalo da je na čast njegovom imenu.

2) Drugo, ovi sveštenici su najbolje zadržavali za sebe. Izgubili su iz vida privilegiju što su Božji predstavnici, i negirali su Njegov Zakon (Malahija 2:1-9). Malahija 2:5-7 pruža šest osnovnih uslova ako želimo predstavljati Boga.

Prvo, treba imati strahopoštovanje prema Bogu. Ako se ovo izgubi, naše će se svetlo svedočanstva zamagliti i On će imati male koristi od nas u ovom mračnom svetu. Drugo, treba poznati i objavljevati istinu. Potaknuti smo da vredno sebe predstavimo Bogu, kao radnici koji se nemaju čega stideti i koji pravilno dele Reč istine. A rečeno nam je da propovedamo samo istinu (2. Timoteju 2:15, 4:2). Treće, treba se okrenuti i stajati podalje od greha: *"Beži od želja mladosti"* (2. Timoteju, 2:22). Četvrto, treba da hodamo sa Bogom svakodnevno u Njegovoj Reči i u molitvi. Peto, treba druge usmeravati ka Hristu, a ne ka sebi samima. Šesto, nikada ne smemo zaboraviti da smo mi

Božji glasnici. Sveštenici Malahijinog vremena nisu izvršavali ovih šest osnovnih stvari i tako su sramotili ime svoga Boga. Neka nam Gospod pomogne da rastemo u našem poštovanju onoga šta On jeste i u šta nas je doveo.

3. Preispitajmo našu vernost

Malahija je onda izazvao celi narod da preispita svoju vernost Bogu u dva područja.

1) Prvo je ukazao na to da oni jedan drugoga tretiraju "izdajnički" (Malahija 2:10), to jest, nelojalno, neverno i podlo. Podsetio ih je kako su neiskreni u svojim međusobnim odnosima, u koje su dovedeni i koliko su i Njemu samom bili neiskreni. Mi se takođe moramo podsetiti naših međusobnih odnosa, kao hrišćani. Pavle nas izaziva: *"Zato odbacite laž, i govorite istinu svaki sa svojim bližnjim; jer smo udi jedan drugom."* Dalje on nastavlja: *"A budite jedan drugom blagi, milostivi, praštajući jedan drugom, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama. (Efescima 4:25,32).* I mi možemo biti podjednako krivi ako se izdajnički i licemerno odnosimo jedni prema drugima, poput ljudi Malahijinog vremena.

1) Drugo, prorok se suprotstavio muškarcima iz naroda po pitanju razvoda od svojih žena i ženidbe sa pagankama (Malahija 2:11-16). Ovo je, takođe, nazvao izdajništvom. U stvari reč "izdajnički" pojavljuje se čak pet puta u drugom poglavlju. Ovi muškarci su kršili svoje zavete Bogu i svojim ženama, odnoseći se prema njima kao prema bezvrednim stvarima. Ovo se na mnogo načina dešava i danas, pošto bračni odnosi u očima mnogih imaju veoma malu vrednost. Malahija ih je podsetio na četiri stvari na koje se svaki muž mora podsetiti: prvo, da ostane sa ženom iz svoje mladosti; drugo, ona treba biti njegova družica; treće, ona je njegova žena prema zavetnom odnosu sklopljenom pred Bogom; i četvrto, Bog mrzi razvod (Malahija 2:14-16). S obzirom da se ni jedan od ovih standarda nije promenio i sami bi trebalo da se zabrinemo. Drugim rečima, treba da preispitamo naše odnose i se pobrinemo da našim partnerima budemo verni u mislima, rečima i delima.

4. Odgovori na Božju pravdu

Kako da odgovorimo na Božje vođstvo tj.

suverenost? Da li da ispitujemo način na koji on deluje u našim životima? Malahija je nastavio da izaziva narod upravo po ovom pitanju (Malahija 2:17-3:6). Mnogi od nas su pitali: "Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima i zašto se dobre stvari događaju lošim ljudima?" Lako možemo postati poput naroda u Malahijino vreme. Ljudi su pravdali sami sebe, a korili Boga zbog svojih teških okolnosti. No moramo se setiti da Bog kaže: *"Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi moji putevi... Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi moji viši od vaših puteva, i misli moje od vaših misli."* (Isaija 55:8-9).

Narod je pitao: "Gde je Bog pravde?" Malahija je odgovorio najavljujući dva glasnika - Jovana Krstitelja i Gospoda Isusa. Jovan Krstitelj (Malahija 3:1, Matej 11:10, Marko 1:2, Luka 7:27) je imao jedinstvenu privilegiju propovedanja na kraju Starog i početku Novog zaveta. Kako je Jovan Krstitelj odgovorio na njihovo pitanje o Božjoj pravednosti? Pokazao je Izraelu na Isusa kao Božje jagnje (Jovan 1:29-31). Kada je Isus došao na ovaj svet, došao je kao zamena za grešnike. On je na krstu u potpunosti zadovoljio Božju pravdu. (Rimljanima 3:21-26).

Drugi glasnik u stihu 3:1 je sam Gospod. Malahija 3:2-6 govori o drugom dolasku Gospoda, kada se vrati kao Car nad carevima. Doći će nenajavljen (Matej 24:36) kako bi očistio nepripremljen i nečist narod. Toga će dana Gospod Isus doći sa bespoštednim sudom prema svemu šta je nepravedno (Malahija 3:5). Daje li odgovor ovo na njihovo pitanje o pravednom Bogu? Malahija ih podseća da Bog ima program koji mi ne možemo videti, ni razumeti. On vidi celu sliku, dok mi možemo videti samo jedan njen delić. Kada pitanja navru, treba se setiti da je Bog BOG. Niti se On menja, niti se menjaju Njegovi planovi, Njegova ljubav, Njegova milost, ili Njegova Svetost.

5. Odbij krasti od Boga

Peta lekcija koju je Malahija podučavao jest da ne krademo od Boga. Postoji mnogo načina na koje se može krasti od Boga, od onoga šta po pravdi pripada Njemu. Dok naše vreme, talenti i desetine u potpunosti pripadaju Bogu, Malahija nas izaziva sledećim (3:7-12), izazovom, davanjem desetka. Desetak je bio deset procenata od roda žita, voća, životinja ili novca

(3. Mojsijeva 27:30-34, Nehemija 13:5). Unutar hrama su postojale posebne prostorije u kojima su se ti desetci skladištili.

Davanje desetka se smatralo, kao jedan od načina slavljenja Boga, čak i pre nego što je Zakon bio dat (1. Mojsijeva 14:20, 28:22, Jevrejima 7). Ako bi bilo ko zadržao svoj desetak on je tada krao od Boga, tj. uskraćivao to slavljenje. U Novom zavetu nema direktne zapovesti za davanje desetka, no u 1. Korinćanima 16:1-2 se sugerše da hrišćani daju koliko god su u mogućnosti. U 2. Korinćanima 7:9, davanje se povezuje sa milošću. Druga stvar koju Malahija ističe jest da kadgod krademo od Boga, onda takođe potkradamo i sami sebe, uskraćujemo sebi blagoslove koje Bog želi podeliti sa nama. Ovi blagoslovi ne moraju biti uvek materijalni (2. Korinćanima 9:6-15), no setimo se Bog nije čoveku nikakav dužnik i da Bogu nikad ne možemo dati više no što On je u stanju dati nama!

6. Odbij iskušenje za jadikovanje

Nema ništa lakše od jadikovanja i kukanja. Nikakva nadarenost nije potrebna da bi se kritikovali drugi ili okolnosti života. Samo jedna reč depresivne kritike će imati snažan uticaj na veru svih oko nas. To je još jedna lekcija koju je trebalo da nauče ljudi onog vremena. A to je da su njihova gunđanja bila okrenuta protiv Boga. Osećali su, kao da je beskorisno služiti Bogu: "Koja je moja korist od toga?" bio je njihov odnos (Malahija 3:13-15) prema službi. I sami se često osećamo na isti način pitajući se: "Zašto ići u crkvu kad tamo stalno slušamo iste poruke?" Lako je kritikovati naše duhovne vođe, no ono šta treba da uradimo jeste da molimo za one koje je Gospod podigao da bi nas vodili bliže Bogu (Jevrejima 13:7,17).

Narod se, takođe, žalio na to, da su zli napredovali, dok su oni patili. S vremena na vreme se možemo umoriti služeći Mu, te i sami možemo početi da se osećamo na isti način. Tada moramo pogledati na predmet naše vere, na Gospoda Isusa. On je najuzvišeniji primer kakav treba biti jedan Božji sluga. Naše oči treba da su fokusirane na Njega, ne samo kako bi imali snage da Mu služimo sa radošću, već kako bi i sami sve više postajali poput Njega!

Malahija nam nudi tri saveta koji će nam pomoći da ne jadikujemo. Prvo, posedovanje

straha Božjeg. On će nas podsticati da Bogu uvek damo prioritet u našim životima - da razmišljamo o Njemu, Njegovim osećajima, i Njegovim zapovestima. To je ono što znači bojati se Gospoda. Popularni izraz našeg vremena je: "Šta bi Isus uradio?" Kada bi ovo pitanje postalo više od puke fraze, ono bi nam uistinu pomoglo da se više bojimo Gospoda. Druga stvar koja se spominje jest da treba često da razgovaramo jedan sa drugim. Važno je da imamo hrišćanske prijatelje sa kojima možemo podeliti Hrista. Kada bi jedan sa drugim više razgovarali o Hristu, imali bismo manje vremena za jadikovanje i kritikovanje. Treća stvar je meditiranje nad Njegovim imenom. Jer svako Gospodnje ime opisuje Njegov određeni karakter, Njegovu lepotu i njegovu veličinu. Gospod Isus je istinit, plemenit, pravedan, svet. Jedino u Njemu možemo naći istinske vrline i nešto šta je vredno slavljenja (Filipljanima 4:8). Hajde da meditiramo o Njemu!

7. Raduj se Danu koji dolazi

Sedma i poslednja Malahijeva lekcija nas uči da se radujemo dolazećem Gospodnjem Danu. Ovo nije neki verski zanos, već Njegov stvarni drugi dolazak, kada dođe da vlada, kada će Gospod doći po svoje.

Poput Sunca Pravednosti, Gospod Isus je Izraelova nada. Tokom ovog vremena Gospod Isus će vladati kao Car nad carevima, a Crkva će takođe vladati sa Njim. Svaki hrišćanin bi sa uzbudljivim iščekivanjem trebalo da gleda ka tom dolazećem danu - Njegovom Danu!

A šta je s nama?

Malahijeva poruka je bila usmerena pravo u srce problema i izazivala je ljude da ozbiljno preispitaju svoje živote u sedam važnih područja. I mi danas uradili bismo dobru stvar kada bi smo dopustili Božjem Duhu da ispita naša srca na isti način, kako bismo videli jesmo li stvarni (ispravni) u svemu što radimo za Njega. ◀

Izvor: "Grace & Truth Magazine, Februar 1999.
Preveo: Ante Miliša.

MARKETING PREVARE

Moris Roberts

Đavolova velika sposobnost, je u tome što ljudima konstantno nameće primamljive ponude, ali iza svega toga je uvek neka skrivena i neprijatna stvar po njih. Njegove laži, zamke i jeresi nikada nisu potpuno nove. Uvek ih iznova i iznova koristi. Uvek su stručno upakovane i primamljivo ponuđene svakoj novoj generaciji. Đavolovu genijalnost je moguće videti u njegovoj sposobnosti da prezentira laž kao istinu, slano kao slatko, tamu kao svetlost, otrov kao lek i greh kao vrednost. Ako čovek ne pazi, đavo ga može ubediti da ispije čitav bokal prljave vode kao čašu vina, ili da hrani svoju dušu pomijama umesto probranom hranom. Sposoban je neprimetno prinuditi pametnog čoveka da se na bogoslužanju ponaša kao budala, sposoban je obrazovanog navesti da veruje dečjim bajkama i mnoge može navesti da omalovažavaju i vređaju druge ljude, istovremeno govoreći kako su oni vrlo pobožni ili borci za toleranciju i ljudska prava.

Sa nepravdom je uvek vezana neka laž. Kada se nepravda pojavi u religioznim pitanjima, to uvek rezultira odbacivanjem vere ili njenom podsmevanju. Đavolji cilj je da umani vrednost obožavanja Boga i da promeni pobožnost u glumu i imitaciju, što uvek dovede do podsmevanja. Na ovaj način, đavo ljudima oduzima Hrista, sakriva evanđelje i onemogućuje im ulazak u nebo.

"Tajna bezakonja" (2. Solunjanima 2,7) ukazuje na to da sve zablude imaju dublji koren nego što se to na prvi pogled čini. Nepažljivom gledaocu može mnogo grešaka izgledati potpuno bezazleno: "Isus ima sličnu suštinu kao i Otac", "Biblija sadrži Božju reč", "Sveto pismo i sveta tradicija su Božja reč", "Paklena vatra jeste metafora", "Samo crkva može ispravno tumačiti Bibliju", "Na zemlji mora postojati samo jedna vidljiva Glava vidljive Crkve", itd. Spisak sličnih prevara bi mogao biti beskonačan. Koliko god takvi iskazi izgledali bezazleno, njihovo poreklo i kraj je u paklu. Sve su to jako lepo upakovane prevare, koje nepažljivi ljudi primaju kao bezopasne izraze pobožnosti i odanosti "svojoj veri". Iza ove pobožne nepravde se sakriva pogubna inteligencija i manipulacija, koja jako vešto pozlaćuje poluistine tako, da izgledaju kao potpune istine i stručno sastavlja pogrešne formulacije tako da

izgledaju kao najveće istine.

Đavolovo delovanje u propagiranju lažnih doktrina se očigledno ne ograničava samo na produkciju laži i njeno prezentovanje. Čini se, da on ima moć da hipnotiše ljudsku misao. Na to misli i apostol Pavle, kada pita crkvu u Galatiji:

O nerazumni Galati! Ko vas je opčinio da se ne pokoravate istini? (Galaćanima 3,1)

Malo pre toga su primili učenje pravog evanđelja. Sada su već napola uvereni u potpunu suprotnost! Pavle im, veoma začuđen, piše:

Čudim se da se tako odmah odvrćate na drugo jevanđelje od Onog koji vas pozva blagodaću Hristovom. (Galaćanima 1,6).

Laž na koju su se uhvatili, je bila toliko prihvatljiva, da su zamalo odbacili istinu! Njihovi umovi su bili pod omamljujućim uticajem - bili su vešto izmanipulisani.

Ovaj faktor manipulacije ne sme da se ignoriše. Laž može biti fascinantna i privlačna. Ponekad privlači intelekt ("kao Bog ćeš raspoznavati dobro i zlo"), ponekad je to želja za moći (Diotref, koji je želeo da bude uvek prvi u svemu), ponekad je to želja za nečim novim (naklonost ka izmišljenim događajima), ponekad je to želja za užicima u ovom životu ("više je ljubio ovaj svet"). Laž nam se servira ne samo lepo upakovana, nego i efektno reklamirana.

Đavolova sposobnost da propagira laži je usko povezana sa njegovom neumornom istrajnošću, sa kojom prati kako se iz godine u godinu menja religiozno raspoloženje. Da li ljudi u crkvi žele probuđenje? Neka ga imaju barem kao burno emotivno iskustvo, koje će biti reklamirano kao "delovanje Duha"! Da li ljudi u crkvi vide da ih je sve manje i manje? Potreban im je novi program koji će sve to dovesti u red. Da li se ljudi u crkvi osećaju intelektualno manje vredni? Moraju da imaju propovednika koji razume najnoviju teoriju religije. Čeznu li ljudi za crkvenim jedinstvom? Mogu ga imati ako se crkva ujedini u jednu masu bez veroispovesti. Da li je crkva izgubila svoj autoritet? Mora da ima prisniju vezu sa jedinom "Svetom Crkvom apostolskom". Đavo će ljudima pružiti sve osim jednostavnog Hristovog evanđelja. Sve mogu imati, ali bez živog Hrista.

Jedan od velikih đavolovih prijatelja jeste gosp. Verski fanatik. On je za sotonu veliki i neprocenjivi pomoćnik, i njegov uspešni prodavac religioznih laži. Verski ekstremista jeste čovek koji revnuje u tome da se "ispravna stvar" što više preuveliča i nametne. Može se reći da su se sve velike istorijske greške dogodile zahvaljujući pomoći verskih ekstremista.

Religiozni ekstremisti su tokom cele istorije pretvarali istinu u laž. Od zakona prave samo puko poznavanje njegovih odredbi, ali ne i življenje istih, od vere iluziju, od pastoralne službe strogu kontrolu, od biblijskog odvajanja monaško zatvaranje, od propovedanja govornništvo, od tajne misteriju, i od pobožnosti farsu. Ekstremista izvlači zaključke koji sve više i više stežu slušaoce i sledbenike. Oslepljuje ih i ispira im mozak, pa više nisu kadri misliti svojom glavom, već samo slepo slediti "jedinu istinu".

Međutim, veliki neprijatelj đavolove trgovačke strategije jeste hrišćanin koji otvoreno razmišlja o stvarima oko sebe. On je taj koji pažljivo čita Sveto Pismo, nastoji ga otvorenim umom (bez predrasuda) shvatiti i trudi se da prema njemu i živi. On je čovek koji sve ispituje. On analizira stare "stinite", ali i nove "obećavajuće" religiozne metode i prakse, koje se naglašavaju u učenju i u bogosluženju crkve. Hrišćanin koji razmišlja, i ne prihvata sve zdravo za gotovo, jeste teret u svakoj crkvi koja teži da bude "moderna" i od sveta prihvaćena, kao i tamo gde se želi "ugraditi" kontrola čoveka - kroz manipulacije.

Hrišćanin koji razmišlja i analizira, zna za mnoge loše i zle stvari iz crkvene istorije, i ima ne baš omiljenu naviku da poredi sa ono što se već desilo u istoriji sa ovim što se dešava danas. Tvrdoglav je, i uglavnom odbija da promeni staro dobro učenje Biblije za neko neprovereno - novo. Ne voli ono staro samo zato što je staro, nego voli to što je istina, zato što je to istina. Voli sve što je ispravno, zato što je ispravno. Više mu je stalo do istine, makar i bolne, nego do zablude ma koliko umilno zvučala. Takav čovek želi samo "slavu koja od Boga dolazi".

Od svih kupaca kojima đavo nudi svoju robu, niko nije toliko nepoželjan, kao što je to hrišćanin koji razmišlja svojom glavom. Takav čovek sve kvari. Nekada bi đavo jednostavno pripremio gosp. Verskom fanatiku spaljivanje na

lomači. Danas se mora zadovoljiti samo sa time što će takvog čoveka načiniti omraženim i ismevanim, staviće ga na naslovne stranice žute štampe, nazvaće ga staromodnim, netolerantnim, fanatikom, sektašom, itd, itd... ◀

Prema: Zapas o dušu br. 76.

NOVA TOLERANCIJA

K. Ham i J. McDowell

1) NETOLERANTNA TOLERANCIJA

Poziv na toleranciju zvuči politički korektno. Međutim, sadrži li on skrivenu opasnost za Hristove sledbenike? Da li je ljubav isto što i tolerancija?

Ne baš tako davno, reč "tolerancija" je značila "izdržavanje ili podnošenje nekoga ili nečega ko nam se (ili što nam se) nije baš lično sviđao-(lo)". Međutim, ta reč je sada redefinisana na "sve vrednosti, sva verovanja, stilove življenja, ili da svačija tvrdjenja su jednaka tj. istinita". Pobijanje toga bi značilo da je osoba "netolerantna" i stoga vredna prezira. Šta ovo znači za hrišćane?

Isus je rekao: **"Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza me."** (Jovan 14:6).

A apostol Petar je rekao: "U ime Isusa Hrista Nazarećanina, koga ste vi raspeli, koga je Bog podigao iz mrtvih... Nema ni u jednome drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom, danoga ljudima, kojim treba da se spasemo." (Dela 4:10-12).

Nova definicija "tolerancije" čini tvrdnje hrišćana na ekskluzivnost "netolerantnima", što navodno opravdava toliko anti-hrišćanstva u medijima i obrazovnom sistemu.

No ovaj argument je očigledno nelogičan i samoopovrgavajući. A to je, ako ovi advokati "tolerancije" odbacuju hrišćanstvo, onda oni ovo verovanje ne tretiraju "jednakim". Znači, u praksi, da parafraziram Džordža Orvela u Životinjskoj farmi, **"sva verovanja su jednaka, no neka su ipak jednakija od drugih"**.

Rezultat toga je ekstremna netolerancija prema hrišćanstvu od strane ljudi koji toliko govore o toleranciji svih pogleda. Ukratko, oni su netolerantni prema "netoleranciji", i na taj način bi trebalo da su netolerantni i sami prema sebi!

Licemerje nove tolerancije je nedavno pokazano na dva univerziteta. Na Texas Tech univerzitetu u Lubbocku, Majkl Dini, profesor biologije, rekao je da ni jednom studentu ne bi preporučio da upiše medicinsku školu ako ne veruje u teoriju evolucije. Dinov univerzitet je požurio da ga odbrani temeljeći to na "akademskoj slobodi".

Suprostavimo to onome što se desilo na univerzitetu Sidnej u Australiji. Određeni broj vrsnih akademika potpisali su jednu izjavu preko čitave stranice novinskog oglasa: "Prema bilo kom kriterijumu, Isus Hrist je jedna od najvećih osoba u istoriji. Više od toga, njegove tvrdnje da je On Božji Sin, koji je Boga učinio znanim i koji je preuzeo grehe ovoga sveta, može izdržati čak i najstrože ispitivanje. Ovo je naše ubeđenje, i mi potičemo svakog studenta da detaljno istraži ovu jedinstvenu ličnost, Isusa".

Ovo je probudilo histeriju o verskoj netoleranciji i zloupotrebi akademske slobode. Neki nehrišćanski studenti su čak izrazili svoje paranoične strahove o diskriminaciji, iako gore navedena izjava ne daje nikakve tvrdnje te vrste, za razliku od Dinijeve neskrivene netolerancije i diskriminacije naspram biblijskih hrišćana, koja je bezbrižno tolerisana.

Opasnost u opštoj filozofiji tolerancije

U opštoj filozofiji tolerancije skrivena je velika opasnost. U Australiji se formirala jedna grupa koja je sebe nazvala "Trpeljivost", i mnogi su je hrišćani smatrali bezopasnom organizacijom sa dobrim namerama. Cilj Trpeljivosti bio je da promoviše toleranciju svih religija, verovanja i doktrina. Glavna tema im je bila: "Moramo prestati biti netolerantni prema verovanjima drugih ljudi. Svako treba da ima pravo na svoje vlastito mišljenje po bilo kom pitanju."

Konačno, organizacija je izdala promotivni letak u kojem se prihvata ova "tolerancija" svih verovanja. Šta je prva stranica mogla da sadrži nego detaljnu listu svih stvari kojima su se oni protivili! Govore da su za toleranciju svih verovanja, ali su netolerantni prema učenju

Stvaranja i apsolutima hrišćanstva.

Ljudi koji podučavaju toleranciju svih verovanja gotovo neizbežno se suprotstavljaju hrišćanstvu. Oni ne mogu tolerisati hrišćane govoreći: "Ovde je ono što je ispravno, a ovde je ono što nije. Bog to kaže. I to je konačno." Njihov je odgovor: "O ne, to ne možemo tolerisati. Moramo tolerisati sva verovanja."

Šta oni u stvari rade? Oni su netolerantni prema temeljnim istinama hrišćanstva, jer apsoluti hrišćanstva se suprotstavljaju filozofiji koja kaže, "Sve je dozvoljeno ako je to u skladu sa ličnim mišljenjem (njegovom voljom, izborom) pojedinca." Nije teško uvideti da je ova popularna filozofija u stvari jako opasan anti-biblijski način razmišljanja, koji gotovo da može dovesti do stavljanja hrišćanstva van zakona.

Lično mišljenje i sleđenje Hrista

Postoji još jedno tužno gledište ove filozofije, a to je da svi ljudi imaju pravo na svoje mišljenje. Ovo se javno promovise kao "ljudske slobode i prava" i ovo polako prožima sve delove našeg društva, čak i neke crkve.

Što se danas događa kad se crkve dotaknu pitanja kao što su abortus, homoseksualnost, uloga žene u crkvi, i tako dalje? Prečesto, hrišćani jednostavno nude mnogo različitih mišljenja revnosno iznoseći svoje vlastite ideje i verovanja. A njihove vođe često u tome učestvuju samo da bi saželi ova različita stanovišta bez da ponude konačne zaključke o tome šta je dobro, a šta je loše, šta jeste u skladu sa Božjom Reči, a šta nije.

Čudesna istina je da, kao hrišćani, mi možemo naše živote temeljiti na nečem daleko bitnijem od pustih ličnih mišljenja! Mi imamo utemeljeno znanje od Beskonačnog Stvorenja, našeg Stvoritelja, koje treba da nas upravlja. A zabeleška ovog najosnovnijeg znanja počinje najosnovnijom od svih knjiga, Postankom (Prva Mojsijeva). Naš Stvoritelj nas nije ostavio da tražimo svoj vlastiti put, on nam je obezbedio smernice i specifične principe po kojima trebamo živeti. Hrišćanske vođe bi trebalo da podsećaju ljude da smo mi u vlasništvu Boga i stoga je On taj koji određuje pravila. Ono što On kaže mora predstavljati temelj svih naših razmišljanja i ponašanja.

Naši zaključci moraju biti bazirani na temelju

Božje Reči, a ne na pogrešivom ljudskom mišljenju - filozofijama!

2) RAZLIKA IZMEĐU TOLERANCIJE I HRISTOVE LJUBAVI

Moramo ponizno slediti istinu. Danas je možda teško govoriti istinu, no Isus je rekao, "**Istina će vas osloboditi**".

Slediti istinu u ovom kontekstu znači suprotstaviti se novoj doktrini tolerancije. To znači podučavati našu decu da zagrlje sve ljude, ali ne sva verovanja. To znači pokazati im kako slušati ljude i učiti od njih, bez da se obavezno slože sa njima. To znači pomoći im da hrabro, ali ponizno govore istinu, čak i ako to znači da će biti predmet ismejavanja ili mržnje.

Međutim, uvek moramo imati na umu što nam je rekao apostol Petar: "Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojim. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje." (1. Pet. 3:15).

Moramo agresivno vežbati ljubav. Izgleda da svako voli ljubav, no tako ih malo prepoznaje kako je ljubav nekompatibilna sa novom tolerancijom. Tolerancija jednostavno izbegava da uvredi bilo koga. Moramo pomoći našoj deci da žive u ljubavi, koja aktivno traži da promovise dobro u drugoj osobi.

Tolerancija kaže, "Moraš odobriti ono šta ja radim."

Ljubav odgovara, "Moram uraditi nešto još teže, voleću te čak i kad me tvoje ponašanje duboko vređa."

Tolerancija kaže, "Moraš se složiti sa mojim mišljenjem."

Ljubav odgovara, "Moram uraditi nešto još teže; reći ću ti istinu, jer sam uveren da će te 'istina osloboditi', u svakom smislu."

Tolerancija kaže, "Moraš mi dopustiti da živim na svoj način."

Ljubav odgovara, "Moram uraditi nešto još teže; pomoći ću ti da slediš bolji put, jer verujem da zaslužuješ ono najbolje."

Tolerancija pokušava biti neuvredljiva; dok ljubav preuzima rizik. Tolerancija slavi podelu;

dok ljubav traži jedinstvo. Tolerancija ništa ne košta; za ljubav se mora dati sve - napraviti žrtva.

Verujem da se grozan potencijal nove tolerancije može izbeći, ali samo obnovljenom posvećenošću za istinu, pravdu i ljubav. Samo ovaj moćni trio vrlina može učiniti da spreči društvena propast. On može doneti istinsko zajedništvo i kulturu u sredini različitosti i neslaganja. ◀

Parafrazirano: 1) Ken Ham. The Genesis Solution (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1998), pp. 47-51. 2) Josh McDowell. Focus on the Family (Colorado Springs, CO: 1999). Preveo: Ante Miliša. Izvor: <http://www.christiananswers.net>.

KONAČNI SUKOB

Frenk i Ida Me Hemond

Proučavajući biblijsku istoriju znamo da je Bog u određenim prilikama govorio svojim slugama kroz vizije i snove. Na dan Pentekosta apostol Petar je citirao jedan odeljak iz knjige proroka Joilja.

"U poslednje dane, govori Bog, izliću od svoga duha na sve ljude, pa će vaši sinovi i vaše kćeri prorokovati, i vaši mladići će gledati viđenja, a vaši starci će snivati snove." (Dela 2:17)

9. jula 1970. godine, Bog mi je progovorio kroz duhovni san. Jasno mi je stavljano do znanja kako svoju službu treba da podredim onome što mi je pokazano u snu. Moja molitva je da i vi budete blagosloveni i inspirisani kao i mnogi drugi kojima sam ispričao ovaj san.

San

Na početku sna ja ulazim u neki ogroman stadion koji je bio dupke pun, a u vazduhu se prosto osećalo uzbuđeno iščekivanje u vezi sa onim što će se dogoditi. U pitanju je bila bejzbol utakmica i ja sam bio jedan od igrača. Na sebi sam imao crveno-beli dres svoga tima. Takođe, video sam i igrače protivničkog tabora. Bili su obučeni u crno-bele dresove.

Ušavši na atletsku stazu primetio sam da su svi moji saigrači raspoređeni na uzdužnoj liniji uz teren (sa spoljne strane) i u vatri nekako konfuzne prepirke sa protivnicima. Ja nisam želeo da ostanem uz aut liniju, pa sam pošao dublje u teren, nadajući se da će i ostali krenuti za mnom. Čim sam pošao ka centru igrališta jedan protivnički igrač je krenuo sa mnom. Moj um je bio potpuno zaokupljen igrom. Podigao sam pogled ka suncu i procenio da preostaje samo još dva sata dnevne svetlosti. Igra će, znači, morati da počne vrlo brzo.

Konačno se završila svađa na aut liniji i timovi su počeli da zauzimaju svoja mesta. Moj tim je bio u polju, a protivnici na udarcu. Ja sam otišao u levo polje razumevajući da za sada ostajem izvan igre. Pogledao sam trenera koji se nalazio na sredini borilišta. Pokretom mi je pokazao da je moja dužnost motrenje na treću bazu i ja sam smesta zauzeo svoj položaj.

Zatim smo počeli sami sebe da bodrimo. Izgovarali smo jedni drugima reči ohrabrenja ne bi li kako podigli svoj borbeni duh. Potom smo prešli na vežbe istezanja - ispružili smo ruke, ukrutili kolena i saginjali se dodirujući dlanovima travu. Bili smo spremni za igru.

Bacač je zavatlao svoju prvu loptu. Igrač što je sa palicom dočekivao loptu opalio je po njoj iz sve snage. Lopta je poletela visoko preko moje glave i pala daleko, daleko izvan terena. Strah je zgrabio moje srce. Pomislio sam: "Ako je svaki njihov igrač tako snažan, kakve šanse mi uopšte imamo?" Shvatio sam kako moram biti veoma oprezan i nervozno sam se premeštao s noge na nogu. Krene li sledeća lopta u mom pravcu moraću biti spretni kao mačka - spreman da skočim na bilo koju stranu, uhvatim loptu i izbacim protivnika iz igre. Upravo u ovom trenutku san se završio. Kada sam se probudio i počeo da se prisećam sna moja prva reakcija je bila razočaranost. Ja sam voleo bejzbol i bio sam tužan što se san nije nastavio do kraja igre.

Tumačenje

Duhovni snovi ne mogu sami od sebe da se razumeju, za njih je neophodno tumačenje. Kada me je Duh Sveti narednog jutra podsetio na san, počeo je i da ga tumači. Dograbilo sam olovku i papir zapisujući što sam brže mogao interpretaciju koja je stizala. Sve je bilo razjašnjeno za samo nekoliko trenutaka. Ono

što mi je Duh otkrio ja sam zapisivao bez svojih komentara.

Teren za igru je ceo svet. Tribine sa gledaocima su slika koju opisuje stih iz poslanice Jevrejima:

"Zato, dakle, i mi kada imamo oko sebe toliki oblak svedoka..." (Jevr. 12:1)

Gospod mi je rekao da su oni na tribinama taj veliki oblak svedoka. Bili su to hrišćani koji su živeli u raznim epohama, a sada su sa nebesa gledali na svet. Svi patrijarsi i sveci Starog i Novog zaveta su bili na tribinama. Avram, Isak, Jakov, Josip, David, Danijel, Jeremija, Isaija, Petar, Jakov, Jovan i svi ostali. U prethodnim generacijama oni su nosili "štafetnu palicu". Mnogi od njih su bili veliki igrači i sada se nalaze u dvorani slavnih (kao što nam to otkriva poslanica Jevrejima u jedanaestom poglavlju), a sada nas navijajući posmatraju da vide kako ćemo igrati mi, današnja generacija.

Zatim mi je Bog progovorio: "Ovo je stvarni svet! Sada se događa konačni sukob između sila zla i pravednika. Utakmica u kojoj se nalaziš odlučuje o prvaku sveta!"

Dresovi na igračima su imali sledeće značenje. Naše uniforme su bile crveno-bele; crvena boja predstavlja krv Isusa Hrista i govori o snazi u njemu: "Oni su ga (satanu) pobedili krvlju Jagnjeta..." (Otk. 12:11); bela boja predstavlja čistoću. Oni koji se nalaze u Božjem timu, moraju biti okarakterisani čistoćom. Duh Sveti je stavio snažan naglasak na potrebu lične svetosti i praktične pravednosti. Nije vreme da se sa jednom nogom bude u svetu, a sa drugom u carstvu Božjem.

Protivnički tim je bio obučen u crno-belo. Crno je simbol zla što obeležava satanu i njegove zle rabote. Igrači protivničkog tima su bili jasno identifikovan kao "đavo i podanici". Bio sam zbunjen činjenicom što su i oni na svojim dresovima imali belu boju. Šta bi to moglo da znači? Još dok se pitanje formiralo u mom umu, Duh Sveti mi je odgovorio: "Crno-belo označava mešavinu dobra i zla." Satana nikada ljudima ne prilazi u crnom pokazujući svoje robove. On nam prilazi u belom. Crno-belo predstavlja istinu i laž izmešano. Upravo u tome, u izmešanosti, se i nalazi njegova najveća snaga. Današnja generacija, više nego i jedna pre, je izložena toj pogubnoj mešavini dobra i zla, istine i laži.

"A Duh izričito kaže da će u poslednja vremena neki odstupiti od vere, obratiće pažnju na varljive duhove i demonske nauke..." (1. Tim. 4:1)

Ali kako to da sam i ja bio jedan od igrača tako važne utakmice? Moje prisustvo na terenu objasnio mi je Bog. Ja sam reprezent mnogih hrišćana koji su ušli na teren duhovnog rata i odlučno se suprotstavljaju silama pakla. Radoznalo sam rekao: "Ali Gospode, zašto su svi moji saigrači u svađi sa protivnicima i to na aut liniji?" Objašnjenje koje sam dobio glasi, da je to samo jedna od mnogih taktika neprijatelja. On pokušava da zadrži Božju decu u "autu"; da ih sveže kako se ne bi uključili u igru. Svađa predstavlja međudenominacione podele. Đavo zadržava hrišćane uz aut liniju zaposlivši ih da brane svoje doktrine i tradicije, ne shvatajući da su obmanuti. Došlo je vreme za Božje ljude da dođu u jedinstvo i da započnu utakmicu. U stvarnosti, to je ono što se dogodilo kroz veliko izliće Duha u poslednje dane.

Ono radi čega sam zabrinut je doba dana. Ostalo je još samo nekoliko sati dnevne svetlosti. Uistinu, dolazi noć kada neće moći da se radi. Mi živimo u poslednjim danima istorije i zato treba da koristimo svaki minut. Neizostavno moramo ući na teren i poraziti neprijatelje ljudske duše.

Konačno, timovi su ušli na teren. Jedan igrač nije tim! Faza istorije crkve u koju treba da uđemo zahteva timski rad - jedinstvo. Gospod me je podsetio da u jednom bejzbol timu postoji devet igrača. Broj devet upućuje na devet darova Duha i devet plodova Duha. Članovi Božjeg tima u ovom konačnom obračunu sa silama zla delovaće direktno, vođeni Duhom Božjim. Darovi Duha - reč mudrosti, reč znanja, vera, dar isceljenja, dar činjenja čudesa, proroštvo, dar razlikovanja duhova, različiti jezici i tumačenje jezika (1. Kor. 12:8-10) - će se manifestovati u njihovim životima. Plod Duha - ljubav, radost, mir, dugotrpjenje, čestitost, dobrota, vera, krotost i uzdržljivost (Gal. 5:22-23) - će karakterisati njihove živote. Slava Bogu! On svoj tim izvodi na teren u našim danima. To je tim koji je ispunjen Duhom. Darovi Svetog Duha su ponovo prisutni u crkvi. Plod Duha je evidentan u životima Božje dece kao nikada pre. Barijere koje su nas odvajale i tako dugo zadržavale na aut liniji su prevladane. Denominacioni zidovi su srušeni. Doktrinalna pitanja koja su nas delila su

spaljena. Isus je Gospod! Možemo zajedno da ga slavimo i da služimo jedni drugima pod dirigentskom palicom Duha.

Kada sam krenuo na teren, jedan protivnički igrač je pošao za mnom. U stvari, ja sam u borilište ušao zbog iskustva pomazanja Duha. Bio sam "obučen" u silu i počeo sam da napadam đavola. To se dogodilo pošto su darovi Duha počeli da se manifestuju u mojoj službi, a rezultanta sile je bila usmerena protiv gospodara zla. Krštenje u Duhu, naravno, nije kao kakvom čarolijom odnelo sve moje probleme - ruku na srce, problemi su mi izgledali veći nego ikada. Preko noći, većina mojih prijatelja su postali moji neprijatelji! Odbacili su me uz optužbu da sam ponosit i obmanjivač. Strah je stegao moje srce i pitao sam se šta će biti sa mnom? Dmonska sila je u onoj areni krenula za mnom, da mi se suprotstavi.

U tom trenutku, stajao sam na levom polju. Znete li šta podrazumevam pod izrazom stajati na levom polju? Ta fraza se koristi da bi opisala osobu koja je zbunjena i ne zna gde se nalazi. Ja sam znao da sam na utakmici, i da sam na terenu, ali nisam znao šta bi trebalo da igram. Ovo je tačan opis dileme u kojoj sam se našao posle krštenja Duhom. Zar to nije opis mnogih hrišćana? Oni su na "terenu", ali zato što nikada nisu otkrili Božju volju za svoje živote, po tom terenu tek besciljno lutaju. Na taj način nisu baš nekakva pomoć timu. Mesto koje bi trebalo da popune ostaje prazno i u liniji (igrača) zjape rupe. Ali, tu je Trener, koji je spreman da pruži instrukcije svojim igračima. Ko je Trener? - Duh Sveti! A gde možemo da ga pronademo?

Sada dolazimo do jedne čudne pojave u snu. Obično je trener uz aut liniju ili na klupi sa rezervnim igračima, a u mome snu on je bio na sredini terena. Gde je Duh Sveti danas? Upravo među nama! On je tu da bi nam pružio instrukcije čim dignemo pogled ka njemu. Meni je pokazao kako treba da pokrивam treću bazu. Malo kasnije ću vam reći kakvo značenje ima ta treća baza.

Ostali igrači su brzo zauzeli svoje pozicije i utakmica samo što nije počela. Krenuli smo sa uzvikivanjem reči ohrabrenja jedni drugima. Oh, kako to mora da je bila prijatna muzika Treneru.

"... i pazimo na to da jedan drugoga podstičemo na ljubav i dobra dela, da ne

ostavljamo svoje skupštine, kao što neki imaju običaj, nego da bodrimo jedan drugoga utoliko pre ukoliko vidite da se približava sudni dan." (Jevr. 10:24-25)

Potom je počelo naše zagrevanje. Gospod mi je stavio do znanja da su fizičke vežbe zagrevanja i treninga paralela sa duhovnim vežbanjem hrišćana. Imamo li nameru da ostanemo u neophodnoj kondiciji za duhovnu borbu, moraćemo da sledimo pravila duhovne fiskulture - da kleknemo na svoja kolena u molitvi, da podignemo svoje ruke u slavljenju i da savijemo svoja leđa (prignemo svoje glave) u obožavanju. Aliluja! Učesnici završnog konflikta (svetskog prvenstva) će uvek biti u vrhunskoj formi. Pobrinimo se da naredni biblijski stih nikada ne bude naša karakteristika:

"...jer su deca ovoga sveta prema svom rodu mudrija od sinova svetlosti." (Lk. 16:8b)

Kada se sportisti podvrgavaju disciplini i odricanju da bi osvojili kakvu zemaljsku nagradu, zar hrišćani ne bi trebali da budu spremni na plaćanje i veće cene za pobeđu u najvažnijoj ikada odigranoj utakmici? Ali vratimo se sada onoj utakmici što upravo počinje. Bog mi je pokazao da se naš tim nalazi na polju - da je on tim koji se brani. "Isuviše dugo", govorio je Gospod, "moj narod se nalazi u defanzivi. Vreme je da pređe u napad. Dobra odbrana je važna, ali utakmica se ne može dobiti odbranom nego napadom. Crkva treba da pređe u ofanzivu, u duhovni rat - da izbacuje demone, da poražava poglavarstva i vlasti tame... Isus je rekao:

"Ali ako ja Božijim prstom izbacujem demone, onda je došlo do vas carstvo Božije." (Lk. 16:8b)

Došlo je vreme za duhovnu borbu i duhovnu pobeđu. Pre nego što carstvo Božje postane realnost u vašem ili u mom životu moramo se suočiti sa silama pakla i pobediti ih. Pre nego što crkva bude u stanju da ispuni Hristovo proroštvo u vezi sa svojom pobeđom (Mt. 16:18), moraće da krene u ofanzivu na đavola. Ohrabruje što se ova poruka danas snažno širi crkvom. Đavo nailazi na sve veći otpor i prisiljen je da ustukne. Po prvi put vidimo njegova leđa, a to je predivan vidik.

Sećam se priče o dečacima koji su igrali fudbal na poljančetu. Neki čovek koji je tuda prolazio zaustavio se i upitao jednog od igrača šta misli

o igri. Upitani odgovori da je utakmica sjajna. "A koji je rezultat?" - nastavi čovek da se raspituje. "35 prema 0", odgovori zajapureni fudbaler. Sledilo je pitanje: "Za koga?" - pa kada je doznao da to protivnici vode, čovek je konstatovao kako oni drugi opasno biju dečaka sa kojim razgovara i njegove saigrače. "A ne čiko, mi ne gubimo utakmicu", samouvereno odgovori dečak. Prolaznik je bio potpuno zbunjen i želeo je da zna kako to neko ko gubi sa 35 prema nula nije pobeđen. "Pa mi još nismo ni počeli da igramo", objasnio je mali fudbaler.

Kakva sjajna ilustracija Crkve. Đavo igra sve vreme i postigao je neke rezultate, ali sada će Crkva početi da igra, da napada i da ga pobeđuje. Amin!

Opet sam malo "odlutao" od svoga sna i zato vratimo se nazad - na san. Lopta je bačena. Udarač je snažno opalio po lopti koja je letela visoko i daleko, ali je ipak pala u aut. Gospod mi je rekao: "Želim da ti pokažem učinak dela vašeg neprijatelja. On je kao i ova lopta što si je sada gledao. Zli ima određenu snagu i ono što radi je veoma impresivno, ali sve vreme to je običan faul!"

Strah koji me je zahvatio je nešto što se redovno događa Božjim slugama dok gledaju šta satana radi. Pitaju se ima li ikakve šanse da pobeđe. Oduševljenje i elan im malaksavaju. Ali Bog ne podiže takvu Crkvu. On je Gospod militantne Crkve. On je čekao na generaciju kao što je naša da istrči na teren i zauzme ga, što ćemo pod njegovim vođstvom i učiniti. Jeste li u timu? Hoćete li napasti đavola?

U ovom trenutku sna sam razumeo da moram biti potpuno spreman. Moram igrati najbolje što mogu; gotov da skočim u bilo kom pravcu i izbacim protivnika iz igre.

"Pazite, dakle, brižljivo kako živite, - ne kao nemudri, nego kao mudri, iskorišćavajući vreme, jer su dani zli." (Ef. 5:15-16)

San se odjednom, kako se meni činilo pre vremena, završio. Pitao sam Gospoda zašto mi nije dopustio da vidim kraj utakmice. "Zbog čega te interesuje kraj?" - upitao me je. Objasnio sam mu da bih želeo da vidim ko je pobedio. "Sine", započeo je Bog predivnu besedu, "ne moraš da vidiš kraj igre. Ta, već je znaš. Moja Reč ti je otkrila, da si ti igrač tima što pobeđuje. A što sam rekao, to će se

dogoditi. Ne, ne moraš da znaš završetak, ali svakako znaj da je završni boj počeo.

Da dragi hrišćanski prijatelju, mi smo generacija koja živi u poslednjim danima. Konačni obračun između sila zla i Božje vojske se događa. Na sve strane vidimo dokaze te bitke. Nema više vremena za odlaganje. Duhovni rat traje. Jeste li uključeni u njega?

Nastavak

Tumačenje sna još nije završeno. Bog mi je rekao i šta predstavljaju baze:

Prva baza, društveni odnosi.

Druga baza, poslovni odnosi.

Treća baza, crkveni odnosi. Zbog toga je trebalo da ja pazim na treću bazu. Na meni je bilo (to je bio moj zadatak) da ne dopustim đavolu osvajanje treće baze - crkve.

Osnovna baza ili kuća (*home base*) predstavlja upravo ono što joj ime kazuje - odnose u porodici. Duh mi je pokazao da sve počinje i završava u toj, *home base*. Kada igrači Božjeg tima dođu na igru, moraju krenuti upravo od te baze. Uopšte nema značaja koliko dobro "trče" oko društvenih, poslovnih i crkvenih odnosa ako nisu dobro krenuli od *home base*. Rade li tako, samo pokazuju svoje licemerje.

Bog stavlja poseban naglasak na ispravne porodične odnose. Zbog toga obnavlja muževe i očeve da bi zauzeli svoja mesta autoriteta u porodicama. Porodično ognjište je osnova duhovnog života. To je Božja sveta odrednica. Ukoliko nemamo pravilan život u kući, ni jedan drugi naš odnos neće biti ispravan. Demoni iz protivničkog tima bacaju snažne "felš" (rotirajuće) lopte ka našim domovima. Da bismo protivnika pobedili sveukupno, prvo ga moramo zaustaviti u njegovim napadima na naše porodice. A to znači, da svaki član treba zauzeti svoju (bazu) ulogu onako kako je to Bog odredio.

"Žene da se pokoravaju svojim muževima kao Gospodu... Muževi, volite svoje žene - kao što je i Hristos zavoleo Crkvu i samoga sebe predao za nju... Deco, slušajte svoje roditelje u Gospodu, jer je to pravo." (Ef. 5:22, 25 i 6:1)

Prvi ispit hrišćanskog života događa se u kući. Ukoliko ljubav, radost i mir u Duhu Svetom nije izvor naših života i odnosa između članovima domaćinstva, satana je zadobio pobjedu. Kada nam postane jasno da se to dogodilo, da je Zli zakoračio u našu kuću, vreme je za duhovni rat. Porazite li satanu u svom sopstvenom životu i životima svojih ukućana bićete u stanju da duhovni rat prenesete i na druga područja života.

U parabolama o trunu i balvanu Isus je nedvosmisleno stavio do znanja, kako pre no što budemo mogli da služimo drugima, u red moramo dovesti sopstveni život. Osigurajmo se da nema ni jedne jedine **svinje u našoj dnevnoj sobi**. ◀

Preuzeto iz knjige: SVINJE U DNEVNOJ SOBI - Frenk i Ida Me Hemond. Prevod sa engleskog: Ivan Božer. "Evandeoska crkva" - Temerin 2005.

Ovo štivo je namenjeno za internu upotrebu, uglavnom studentima i profesorima teologije, kao i pastorima, sa ciljem da pokrije oblast o kojoj gotovo da i nema literature na srpskom jeziku.

misaone refleksije

MORSKE ZVEZDE *nepoznati autor*

Tek što je Sunce počelo da širi svoje zrake preko okeana, Andrija je uskočio u svoje sandale i zgrabio peškir za plažu.

"Doviđenja, mama", promrmeljao je i brzo umakao kroz vrata.

Andrija je voleo što živi pored okeana. Da se on pita ostao bi tu celog života. Svako jutro pre doručka po žalu je tražio morske zvezde. Andrija nije skupljao ova morska stvorenja da iz toga izvuče neku svoju zaradu, kao što su to pojedini ljudi činili. Da je želeo, mogao je da ih proda u nekoj od mnogobrojnih radnji koje su trgovale školjkama. Međutim, Andrija je svakog jutra tražio morske zvezde da bi ih spasao. Ponekad ih je plima izbacivala na obalu i ostavljala nasukane. Ako bi predugo ostale na

vrelom suncu, uginule bi. Tako je Andrija postao njihov spasilac.

Tog jutra sreo je nekog starijeg čoveka koji je krenuo ranom zorom da traži školjke.

"Zdravo, ti tamo", oglasio se čovek, "kako ide sa hvatanjem školjki od jutros?"

"Ima lepih školjki malo dalje niz obalu", odgovorio je Andrija.

"Da li si ti skupljač?"

Andrija se sagnuo i podigao jednu malu morsku zvezdu koja se nalazila pored bačene konzerve od nekog osvežavajućeg pića. "Ne, ja dolazim ovamo svako jutro pre doručka da tražim morske zvezde. Tražim one koje je voda izbacila na obalu i vraćam ih natrag u vodu."

"Činiš li to svaki dan?"

"Trudim se da to činim."

Čovek je odmahnuo glavom. "Dečake, to je veliki posao. Čemu to pomaže, kada ih verovatno ima na hiljade izbačenih na obalu duž ove dugačke plaže? Kakva korist od toga? To neće spasiti sve te zvezde?"

Andrija je pogledao malu morsku zvezdu koju je držao u ruci i bacajući je natrag u okean rekao: "Ali ovu hoće!"

Kao i Andrija, i ti možeš da učiniš za ljude oko sebe neku naoko malenu stvar, koja može da promeni nečiji život. Da izraziš Ljubav (1. Jn. 4:7-8) i da kažeš par reči o tvome Gospodu - Isusu Hristu (Jn. 3:16).

HRIŠĆANSKI NAČIN DA SE UMANJI STRES *preuzeto sa Interneta*

Jednom je neki anđeo rekao: "Nikada nemoj da pozajmljuješ od budućnosti. Ako se sekiraš šta će se sutra desiti i to se ne dogodi, uzalud si se sekirao. Čak i ako se desi, sekiraćeš se dva puta."

1. Moli se.
2. Idi na vreme na spavanje.
3. Ustani na vreme, tako da počneš dan bez

žurbe.

4. Reci: "Ne!" poduhvatima koji se ne uklapaju u tvoj raspored, ili koji bi mogli da dovedu tvoje mentalno zdravlje u pitanje.

5. Poveri zadatke sposobnim ljudima.

6. Pojednostavi i razmrsi svoj život.

7. Manje je više. (Mada je jedna stvar često nedovoljna, dve su često - previše).

8. Daj sebi više vremena da bi nešto uradio ili negde stigao.

9. Uspostavi ritam. Razredi krupne promene i komplikovane poduhvate na duže vremenske staze; ne nagomilavaj ono što treba da uradiš.

10. Ne žuri (strpi se malo).

11. Razdvoj brige od staranja. Ako situacija zahteva da se za nju postara, pronađi šta bi Bog želeo da ti učiniš i predaj brigu Njemu. Ako ništa ne možeš da uradiš, zaboravi je.

12. Živi u okvirima svog budžeta; ne pozajmljuj da bi kupio osnovne stvari.

13. Imaj rezervu; duplikat ključ od kola u džepu, ekstra ključ od stana, ekstra poštanske marke, itd.

14. D.J.Z.Z. (Drži jezik za zubima). Sam ovaj savet te može sačuvati od strahovito mnogo problema.

15. Svakodnevno udovolji "detetu u sebi".

16. Nosi sa sobom Bibliju, tako da možeš da čitaš dok čekaš u redu.

17. Odmaraj se.

18. Hrani se pravilno.

19. Organizuj se, tako da sve ima svoje mesto.

20. Slušaj dobre trake, ili CD dok voziš, da bi poboljšao kvalitet svog života.

21. Zapisuj misli i iznenadna nadahnuća.

22. Nađi svakodnevno trenutak da budeš nasamo - sa sobom.

23. Imaš problem? Razgovaraj sa Bogom na licu mesta. Teži da sasečeš male probleme u začetku. Nemoj čekati službu da bi se pomolio.

24. Sprijatelji se sa pobožnim ljudima.

25. Imaj beležnicu sa omiljenim stihovima pri ruci.

26. Upamti da je najkraći most između očaja i nade jedno dobro - "Hvala ti Isuse!"

27. Smej se.

28. Još više se smeji!

29. Budi ozbiljan prema svom poslu, ali sebe ne uzimaj ozbiljno.

30. Pothranjiv stav praštanja (većina ljudi daje od sebe najbolje što može).

31. Budi ljubazan prema neljubaznim ljudima (njima je to verovatno najpotrebnije).

32. Zgazi svoj egoizam.

33. Govori malo; slušaj mnogo više.

34. Uspori!

35. Podseti sebe da ti nisi generalni i odgovorni direktor celog Svemira.

36. Svako veče pred spavanje razmišljaj o nečemu za šta si zahvalan, a da za to nisi bio ikada pre. **BOG IMA NAČINE DA SITUACIJU OKO TEBE POTPUNO PREOKRENE.** "Ako je Bog s nama, ko će na nas?" (Rimljanima 8:31)

37. I zapamti, Filipljanima 4:13: "Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje."

NA PUTU USPEHA ***preuzeto sa Interneta***

Put do uspeha nije prav. Na njemu se nalaze: krivina zvana - Promašaj, petlja po imenu - Konfuzija, ležeći policajci po imenu - Prijatelji, crvena svetla zvana - Neprijatelji, svetla upozorenja po imenu - Porodica. Iskusićeš bušne gume po imenu - Zaposlenje.

Ali, ako imaš rezervnu gumu koja se zove - Odlučnost, motor koji se zove - Strpljenje,

osiguranje zvano - Vera, vozača po imenu -
Isus, stićeš do mesta koje se zove - Uspeh.

Smešna strana...

ZAPITAM SE...

"Kada pogledam na moju pastvu", reče jedan pastor drugom, "zapitam se: gde su siromasi? A kada pogledam u koricu za dobrovoljne priloge, zapitam se: gde su bogati?"

MOLITVA ŽELJA

Zapita pastor malog Jovicu: "Da li se svake večeri moliš Bogu?"

"Ne baš svake večeri. Nekad pre spavanja ne poželim ništa!"

NAJVEĆA KRUNA

Učiteljica nedeljne škole priča deci kako će im jednog dana biti od Boga darovane krune.

"Recite mi", zapitala je decu, "a ko će to dobiti najveću krunu?"

Jedan dečak se javi i konstatuje: "Onaj ko ima najveću glavu."

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net>